

Heiki Vilep

LIISU

LIIVAAUGUS

Heiki Vilep

LIISU LIIVAAUGUS

Tartu
2006

Kunstnik: Marja-Liisa Plats
Küljendaja-kujundaja: Aivar Õepa
Kirjastaja: Vilep & Vallik (A-Disain OÜ)

© Heiki Vilep

ISBN-13: 978-9985-9718-0-2

ISBN-10: 9985-9718-0-9

Tänu:
Eesti Kultuurkapital
Eesti Rahvuskultuuri Fond
Ilo Jaik

ERITI ERILINE PANNKOOK

ÜHEL HOMMIKUL OTSUSTASID ATS JA LIISU,
ET TÄNA ON SEE ÕIGE PÄEV, MIL VÕIKS
KORRALIKULT ÄRA ÕPPIDA PANNKOOKIDE
KÜPSETAMISE. EMME-ISSI OLID LÄINUD
LINNA PEALE SISSEOSTE TEGEMA JA
NII OLI KÖÖK TÄIESTI ATSI-LIISU PÄRALT.

ATS ISTUS LAUA TAGA JA
UURIS PAKSU KOKARAAMATUT.
TA OLI JUBA KENASTI TEADA
SAANUD, ET KÕIGEPEALT
TULEB VÕTTA JAHU,
SIIS SEGADA SINNA
SISSE MUNE JA SIIS
PANNA VEEL SUHKRUT
JA SOOLA. VÄHEMALT
NIIPALJU TEADIS NÜÜD
ATS TÄPSELT.

„JA MUNE TULEB PANNA SELLE KAUSI
KOHTA VIST KOLM ...“ PÜÜDIS ATS ARVUTADA.

„VIIS!“ ARVAS LIISU. „VÄHEMALT VIIS!
JA PIIMA KAH PEALE.“

„NII,“ ÜTLES ATS ALUSTUSEKS JA VÕTTIS
KAPIST PANNI. „NÜÜD PANEME TULE ALLA
JA LÄHEB LAHTI!“

„OOTA, ENNE PEAB TAIGNA VALMIS TEGEMA,“
ÕPETAS LIISU. TA VÕTTIS KAUSI JA VALAS
SELLESSE JAHU. ATS LEIDIS KÜLMKAPIST VIIS
MUNA JA KOKSAS OSAVALT VASTU KAUSISERVA.
POOL MUNA LÄKS KÜLL LAUALE, AGA TA EI
LASKNUD ENNAST NII VÄIKESEST ASJAST
SEGADA. JA NEED MÕNED MUNAKOORE TÜKID,
MIS JAHU SISSE ÄRA KADUSID — NEED
EI SAANUD JU MIDAGI HALBA TEHA.

MADLI POETAS VARGSI ÜHE MUNA KOGUNISTI
TÜKKIS KOOREGA TAIGNASSE JA OLI ENDAGA
VÄGA RAHUL.

„NÜÜD PIIMA!“ LAUSUS LIISU ASJALIKULT
JA ATS TÕI KÜLMKAPIST KOTI PIIMA.

„SOOLA!“ JÄTKAS ATS JA PANI SUPI-
LUSIKAGA SOOLA — TÄPSELT NII, NAGU TA OLI
NÄINUD EMA TAVALISELT TEGEMAS.

„SUHKRUT!“ OLI LIISU KORD ASJALIK OLLA.

„TEAD,“ JÄI ATS MÖTTESSE, „PANEKS
MIDAGI VEEL SIIA SISSE?“

„MIDA?“ VAATAS LIISU TALLE KÜSIVALT
OTSA.

„NOH, MIDAGI SELLIST, MIS ANNAKS MEIE KOOKIDELE ERILISE MAITSE.“

„MILLISE ERILISE?“ EI SAANUD LIISU ARU.

„NOH, SELLISE ERITI ERILISE ...“ ATS LÄKS KAPI JUURDE JA VAATAS KOGENUD KOKA PILGUGA MAITSEAINETE RIIULI ÜLE. SEALT LEIDIS TA NELKI, MUSKAATPÄHKLIT, KARTULI-MAITSEAINET JA VEEL MÕNED TÄIESTI TUNDMATUD, AGA HEA LÖHNAGA MAITSE-AINED. KUI TA PAKIKESTEGA LAUA JUURDE LÄKS, RONIS MADLI TOOLILE JA VÖTTIS OMA ÄRANÄGEMISE JÄRGI PEOGA VEEL MÕNED PAKID.

„PANEME IGASTÜHEST HÄSTI NATUKENE, SIIS TULEB KÕIGE PAREM,“ ARVAS ATS.

„NOOO–JAH,“ VENITAS LIISU JA RAPUTAS VEIDI PUNAST PIPART.

„JUBE LAHE!“ ARVAS ATS JA PANI
MUSKAATPÄHKLIT.

„OLGU,“ LISAS LIISU NELKI.

„JUST,“ KINNITAS ATS JA LISAS
KÜÜSLAUGUSOOLA.

„IGATAHES,“ KIITIS LIISU TAKKA JA
PANI MUSTA PIPART KA.

MADLI EI HAKANUD PIKALT OOTAMA
JA PÖÖRAS OMA PAKID TEISTPIDI.

„APPI!“ KIUNATAS LIISU. „MISASJA SA TEED!“
MADLI TEGI „BLLA-BLLA-BLLA“ JA PUGES
IGAKS JUHUKS LAUA ALLA PEITU.

„POLE HULLU,“ ARVAS ATS JA KOUKIS
LUSIKAGA KUHJA PEALT ÄRA. NÜÜD LEIDIS TA,
ET MIDAGI ON NAGU IKKAGI VEEL PUUDU.

„KOHVIKUS ON MÕNIKORD JU PANNKOOGID
LIHAGA JA MOOSIGA JA ...“ TA MÕTLES
NATUKE JA VÕTTIS SIIS KÜLMKAPIST
VANAEMA TOODUD SÜLDI.

„TEAD, PANEME SEEKORD TÄIDISE OTSE
TAIGNA SISSE, SIIS EI KUKU TA PÄRAST KOOGI
VAHELT VÄLJA.“

„NII,“ PÜHKIS ATS VARRUKAGA OTSAESIST,
„SEGAME VEEL VEIDI JA LÄHEBKI KÜPSETAMI-
SEKS LAHTI!“ TA SEGAS SUURE PUULUSIKAGA
KAUSI SISU HOOLIKALT SEGI JA PANI SIIS
GAASIPLIIDILE TULE ALLA.

„LAHE,“ ARVAS LIISU,
„MARU LAHE!“

PANN PANDI TULELE JA ATS TÕSTIS ESIMESE LUSIKATÄIE VEDELAVÕITU TAINAST PANNILE. KOHE HAKKAS KOSTMA MEELDIVAT SÄRINAT JA ATS TÕSTIS TEISEGI LUSIKATÄIE.

„TEEME ÜHE SUURE ÜLEPANNI-KOOGI,“ ÜTLES TA TÄHTSAL ILMEL JA TÕSTIS KOHE MITU LUSIKATÄIT VEEL.

„ÜHE TÄITSA SUURE KOOGI KOHE!“ JA VALAS ÜLE KAUSISERVA OTSE PANNILE.

„AGA RASVA?“ TULI LIISULE MEELDE, „EMME PANEB JU RASVA VÕI ÕLI KA!“

„AH, TUHKA KAH!“ EI LASKNUD ATS ENNAST SEGADA. „TAIGEN SAI NIIGI VEDEL, VAST EI JÄÄ KINNI ...“ PANN SÄRISIS TULEL JA KÖÖK TÄITUS MEELDIVA LÖHNAGA.

**„KUULE, ATS,“ SIKUTAS LIISU VENDA
VARRUKAST, „PÖÖRAKS ÜMBER KA VÕI?“**

**ATS PROOVIS KOOGI SERVAKEST LUSIKAGA
ÜLES TÕSTA, AGA SEE HAKKASKI JUBA
NATUKE PANNI KÜLGE KINNI JÄÄMA.**

**SAMAL AJAL OLI SELJATAGANT KOSTA
SAHINAID, POTSATUSI, KOLKSATUSI JA
KRÕBINAID. MADLI OLI MAITSEAINETE
RIIULI PUHTAKS PÜHKINUD.**

**ATSIL-LIISUL AGA EI OLNUD AEGA MADLIGA
TEGELDA.**

**„OOTA,“ ÜTLES ATS UUELE MÖTTELE TULLES,
„MA TEEN SEDA ASJA TEISTMOODI.“**

**TA VÕTTIS PAJALAPI, MÄSSIS SELLE ÜMBER
PANNI KÄEPIDEME JA PÜÜDIS KOOKI
ÕHKU VISATA. TELEVIISORIS OLI TA NÄINUD
PÄRIS KOKKASID NIIMOODI TEGEMAS.**

**KUID KOOK
EI TAHTNUD
ERITI PANNI
SEEST
LAHKUDA.**

TA PROOVIS IKKA UUESTI JA UUESTI. SEITSMENDAL KATSEL SEE ÕNNESTUSKI. PANNKOOK LAHKUS LÕPUKS PANNILT NII SUURE HOOGA, ET PLÄRTSATAS TUHMI LAKSATUSEGA LAKKE KINNI.

SINNA JÄI TA MÕNEKS AJAKS PUHKAMA JA KERIS SIIS ENNAST AEGAMÖÖDA ÜHEST

SERVAST ALUSTADES LAHTI. KÕIGE EBAÕIGLASEM OLII SEE, ET KOOK EI KUKKUNUD ENAM PANNI PEALE, VAID OTSUSTAS SUUNDA MUUTA JA MAANDUS MATSATADES PÕRANDALE.

**„EI OLE HULLU!“
ARVAS ATS JA
KOUKIS KOOGI
LUSIKAGA KENASTI
PANNILE TAGASI.
„VÄHEMALT SAI
NÜÜD ÕIGETPIDI
PANNILE.“**

„LAHE,“ ÜTLES LIISU VEELKORD, AGA TEGELIKULT HAKKAS TA NAGU VEIDIKE KAHTLEMA KA. NÜÜD OLI JU KOOGI SISSE PANDUD VEEL PARASJAGU KROHVI LAEST JA ÕHUKE KIHT PRAHTI PÕRANDALT.

AGA VANAISA OLI ÕELNUD, ET KUI KEEGI ON ÜLDSE SOLGISURMA SURNUD, SIIS POLEVAT SEE KÜLL ÕIGE SOLK OLNUD...

KOOK AGA KÜPSES SAMAL AJAL KENASTI EDASI JA KÖÖKI TÄITIS JUBA PARAJALT KIRBE SUITSUVINE.

„NONII,“ TEGI ATS ÜLE PIKA AJA SUU LAHTI,
„SEE SIIN PAISTAB VALMIS OLEMA.“ TA VÕTTIS
KAPIST SUURE TALDRIKU JA KRAAPIS KOOGI
PANNI PEALT TALDRIKUSSE. SAMAL AJAL
TÕMBAS MADLI LAUALT ÜMBER KAUSI ALLES-
JÄÄNUD TAIGNAGA.

„TEINE POOL SAI KÜLL PISUT KÕRVETADA,
AGA SEE PIDI KÕHULE HEA OLEMA,“
ARVAS ATS.

JÄRSKU KOSTUS VÄLISUKSE
TAGANT VÕTMETE KLÕBINAT.

„EMME-ISSI TULEVAD!“
SOSISTAS LIISU
JA KORRAGA
HAKKAS
ATSIL-LIISUL
VÄGA KIIRE.

NAD PROOVISID KIIRUGA KORISTADA, MIS KORISTADA ANDIS, AGA OH ÕNNETUST — JAHUKOTT KUKKUS KRAANIKAUSSI JA SÜLT LÄKS LIISULE SÜLLE. MAITSEAINETE SEES PÕRANDAL PÜHERDAS MADLI JA JOOSEP OLID TAIGNASSE LOOTUSETULT KINNI JÄÄNUD.

KUI EMA-ISA LÕPUKS KÖÖGIUKSEL SEISID, OLID NAD TÄIESTI TUMMAD.

„ME TEGIME PERELE PANNKOOKI,“
ÜTLES ATS TASAKESI. LIISU, MADLI
JA ISEGI JOOSEP OLID TÄITSA VAKKA.

EMME JA ISSI VAATASID
TEINETEISELE OTSA JA EMME
LAUSUS LÕPUKS VAIKSELT:

„MIS SEAL SIIS IKKA, ISTUME
LAUDA.“ TA VAATAS NUKRA
PILGUGA PÕRANDAT JA SÖÖGI-
LAUDA NING LISAS:

„AGA ENNE KORISTAME
SELLE SEAPESA SIIN ÄRA, EKS?“

ISSI SÜGAS TÜKK AEGA
KUKALT JA TAL OL
SELLINE NÄGU PEAS,
NAGU OLEKS TALLE
KÕIK SEE KUIDAGI
TUTTAV ETTE
TULNUD.

„MA AITAN KA!“
ÜTLES TA
NAERATADES,
TÕMBAS JOOSEPI
TAIGNA SEEST
VÄLJA JA
SUUNDUS
VANNI-
TUPPA.

LUGU SELLEST, KUIDAS LIISU SÕJAS SANITARIKS KÄIS

LIISU HOOVI POISID OLID KOGUNENUD SIRELI-PÕÕSA TAHA SALANÕU PIDAMA. KÕIGIL OLID KÄES PUUST RELVAD — KELLEL PÜSS, KELLEL AUTOMAAT, KELLEL PÜSTOL. ATSIL OL ISEGI MÕÕK VÖÖ PEAL. TULEMAS OL SUUR SÕDA NAABERHOOVI POISTEGA.

KÕIGE TÄHTSAM OL VALLUTADA MAJA-TAGUNE KÜNGAS, MILLE TIPPU OL KAEVATUD AUK. SEE OL HEA KÜNGAS JA SEAL OL VÄGA HEA VARITSEDA. NAABERHOOVI POISID OLID ENDALE SINNA PESA TEINUD JA NÜÜD TULI KÜNGAS TAGASI VÕITA.

**„MINA TAHAN KA SÕTTA,“ ÜTLES VÄIKE LIISU
JA TIRIS ATSI VARRUKAST. „MA OSKAN ROHTU
ANDA JA HAAVA SIDUDA.“**

**„SINA OLED VEEL VÄIKE,“ ARVAS NAABRI-
TOIVO. „SA EI JÕUA EEST ÄRA JOOSTA JA SIND
TAPETAKSE KOHE MAHA.“**

**LIISUL TULI VÄGISI NUTT PEALE JA SIIS
ÜTLES ATSI: „LAS TA OLLA PEALEGI, JÄTAME
TA SIIA TAGALASSE JA TOOME HAAVATUD
SÕDURID SIIA SIDUMISELE.“**

**„HEA KÜLL,“ OLI TOIVO PÄRI, „AGA VAATA, ET
SA PEAD PÕÕSASTE SEEST VÄLJA EI PISTA!“**

LIISU OLI VÄGA ÕNNELIK JA JOOKSIS KOHE TUPPA EMME KÄEST SIDET JA ARSTIROHTU KÜSIMA. EMME ANDISKI TALLE ÜHE RULLI MARLIT JA PURGIGA VITAMIINE. PANI KÕIK OMA VANASSE KÄEKOTTI JA KOTI ILUSASTI LIISULE ÜLE ÕLA, RISTI ÜLE KÕHU. NÜÜD OLI LIISU NAGU PÄRIS SANITAR KOHE. TA KIIRUSTAS TAGASI ÕUE, ET SÕTTA MITTE HILJAKS JÄÄDA.

**„ATS JA MATI!“ KÄSUTAS TOIVO, KES OLİ
KÕIGE TÄHTSAM. „TEIE LÄHETE LUURELE!“**

**„JUST NII!“ KRAAKSATASID ATS JA MATI
ÜHEST SUUST.**

**„HIILITE ÜMBER MAJA JA VAATATE, KUI
PALJU NEID ON. SELGE?“**

**„JUST NII!“ VASTASID ATS JA MATI, „VAATAME
PALJU NEID ON!“ NAD TÕMBASID SELJAD
KÜÜRU JA HIILISID PIKI MAJASEINA MINEMA.**

**„MA TAHAN KA MIDAGI TEHA,“ ÜTLES LIISU,
KUI POISID OLID KÕHULI PÕÕSA TAHA MAHA
HEITNUD JA VARITSESID VAENLASE TULEKUT.**

**„HEIDA PIKALI, LIISU, MUIDU LASTAKSE SIND
KOHE MAHA JA MEIL EI OLEGI SIIS SANITARI,“
SOSISTAS TOIVO ÜLE ÕLA.**

**LIISU HEITISKI SELILI MURULE JA HAKKAS
PILVI VAATAMA.**

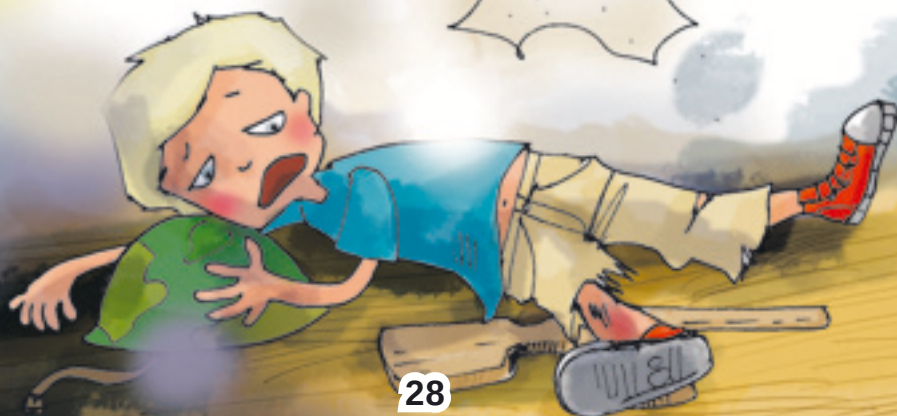
**„VIHMA HAKKAB VIST SADAMA,“ ARUTLES
TA KÕVA HÄÄLEGA.**

„KUSS!“ SOSISTASID POISID, „SA REEDAD MEIE ASUKOHA ÄRA!“ JA LIISU OLI KUSS. TA OLI KUSS KOHE VÄGA KAUA AEGA JA VAATAS MUUDKUI PILVI. PILVEDES OLI NIIPALJU IGA-SUGUSEID ASJU – ÜKS PILV MEENUTAS MAJA JA TEINE LAEVA, KOLMAS OLI NENDE ARMSA AUTO KUJULINE JA ÜKS VÄIKSEM OLI LAIA SEELIKUGA TÜDRUKU MOODI. „SEE OLEN VIST MINA,“ ARUTLES LIISU.

KUI TA OLİ JUBA PÄRIS KAUA AEGA PILVI
VAADANUD, TULI TALLE UNI PEALE. LIISUL
VAJUSID SILMAD KINNI JA TA NÄGI UNES, ET
JOOKSEB KESET SÕJAVÄLJA JA POMMID
PLAHVATAVAD ÜMBERRINGI. TANKID
MÜRİSESID JA LENNUKID LENDASID PEA
KOHAL. KEEGI KARJUS MIDAGI KÕVA
HÄÄLEGA JA SÕDURID KUKKUSID.
KORRAGA MÄRKAS TA ATSI, KES OLİ
HAAVATA SAANUD JA LEBAS KÜLILI MAAS.

LIISU JOOKSIS ATSI JUURDE, VÖTTIS RUTTU KOTIST MARLIRULLI JA SIDUS VENNA HAIGE JALA KINNI. SIIS AITAS TA ATSI PÜSTI JA SEE LONKAS LIISU ÕLALE TOETUDES ÜLE LAHINGU-
VÄLJA SIRELIPÕÕSA POOLE. POMMID MUUDKUI LÕHKESID JA PÜSSID PAUKUSID. KUI NAD SIRELIPÕÕSA TAHA JÕUDSID, AITAS LIISU ATSI PIKALI JA PANI OMA KOTI TALLE PEA ALLA. TA SILITAS ÕRNALT VENNA PEAD JA LOHUTAS:

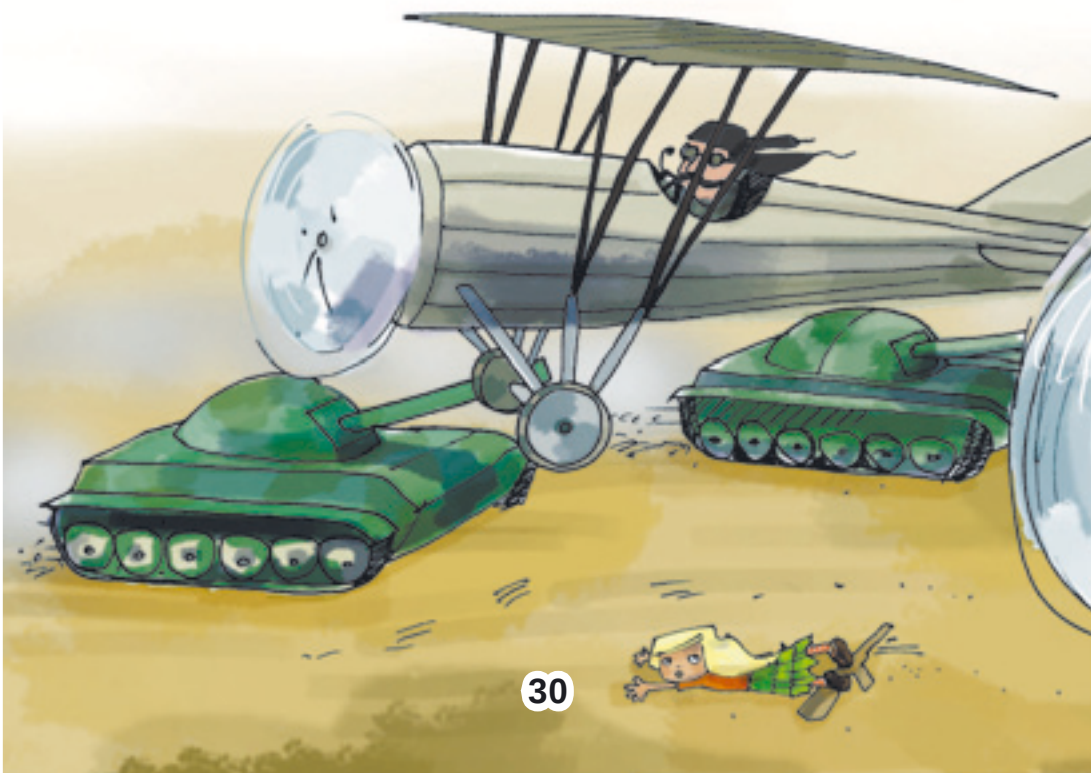
„KÜLL SA TERVEKS SAAD, ATS, ÄRA NUTA!
ISSI ÜTLEB IKKA, ET PULMADEKS SAAB
KÕIK KORDA ...“

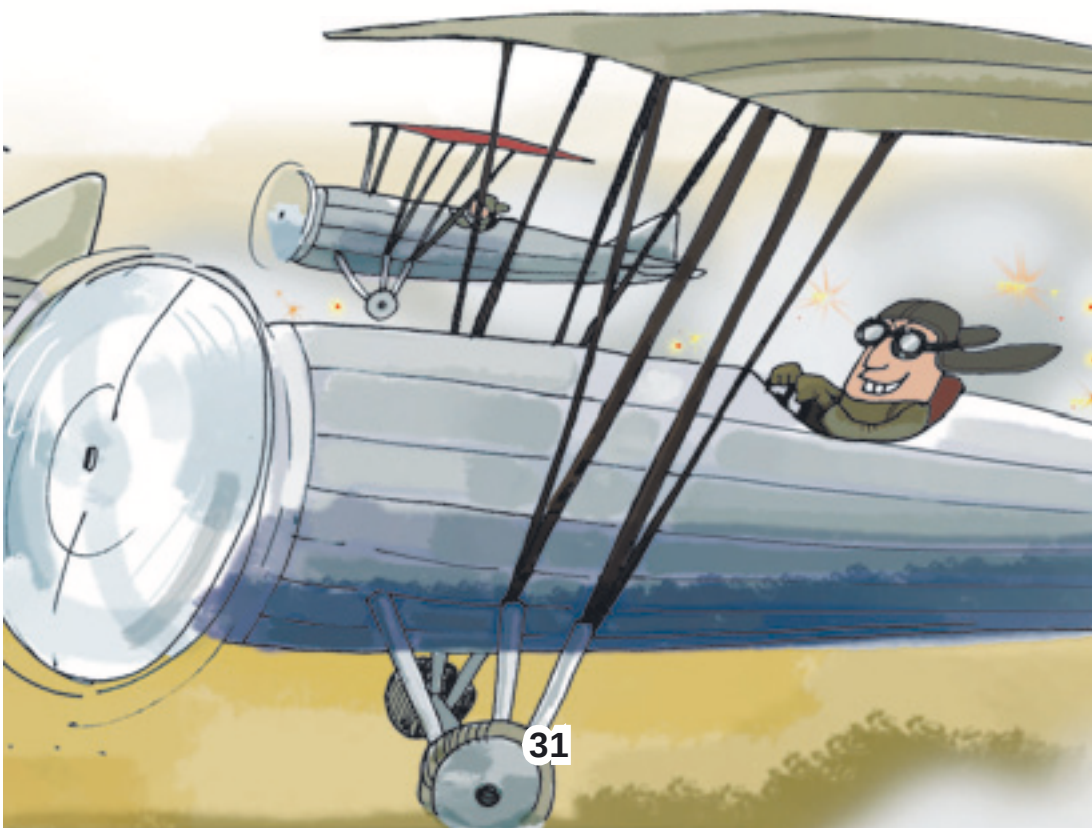
„MA EI NUTAGI,“ VASTAS ATS. „MEHED EI NUTA JU!“ ATS VÕTTIS LIISUL KÄSIVARREST KINNI JA ÜTLES TÄHTSAL ILMEL:

„TEAD, LIISU, SA PEAD MU PÜSSI ÄRA TOOMA. MU PÜSS JÄI SINNA KOHTA MAHA, KUS MA HAAVATA SAIN. TULED SA SELLEGA TOIME?“

„MUIDUGI TULEN!“ OLI LIISU KOHE VALMIS MINEMA. „MA TOON SU PÜSSI ÄRA, ATS!“ JA TA PISTISKI JOOKSU SELLE KOHA POOLE, KUST TA HAAVATUD VENNA LEIDNUD OLI.

JÄLLE PLAHVATASID POMMID JA JÄLLE
PAUKUSID PÜSSID. LENNUKID LENDASID
MADALALT ÜLE PEA JA TANKID KIHUTASID
LIISUST MÖÖDA. HAAVATUD SÕDURITE VAHEL
TEED OTSIDES JOOKSIS LIISU MUUDKUI
EDASI JA EDASI, AGA ATSI PÜSSI EI NÄINUD
KUSAGIL. SIIS TA KOMISTAS MILLEGI OTSA JA
ENNÄE — OLIGI VENNA PUUST PÜSS. AINULT
NÜÜD OLİ TAL TORU NAGU PÄRIS PÜSSIL JA
PÄÄSTIK OLİ KA, MIDA NÄPUGA TÕMMATA, ET
PAUK VÄLJA TULEKS. SEE OLİ PÄRIS PÜSS!

TA AJAS ENNAST KÄPULI JA VAATAS RINGI. KÕIK KOHAD OLID HAAVATUID TÄIS. KÜNKA OTSAS, MIDA ATS JA TEMA SÕBRAD VALLUTAMA PIDID, LEHVIS VÕÖRAS SININE LIPP. LIISU MÕTLES, ET KUI ÜHTEGI TERVET SÕDURIT ENAM POLE, SIIS VÕIKS TA JU ISE SÕDURIKS HAKATA. PEALEGI ON TAL NÜÜD VENNA PÜSS KA. LIISU VÕTTIS MAAST PÜSSI JA ASTUS OTSUSTAVALT KÜNKA POOLE.

TA RONIS KÄPULI MÖÖDA KÜNKANÕLVA ÜLES
JA KUI OLI JÕUDNUD JUBA PEEAEGU TIPPU,
VÕTTIS PÜSSI JA PANI SELLE TORU KÜNKA
OTSAS ASUVA AUGU SERVALE. SIIS PIILUS TA
VARGSI ÜLE AUGUSERVA JA NÄGI SEAL NAABER-
HOОВI KÕIGE SUUREMAT POISSI VELLOT.

„KÄED ÜLES!“ KAMANDAS LIISU JA VELLO
TÕSTIS PÜSSITORU EES KÄED ÜLES.

„VISKA OMA LIPP MÄEST ALLA!“ KÄSUTAS
LIISU EDASI JA VELLO VISKAS LIPU MÄEST ALLA.
NÜÜD VÕTTIS LIISU TASKUST OMA ROOSA
TASKURÄTIKU, KORJAS MAAST
TOIKA JA SIDUS TASKURÄTIKU
TOIKA OTSA.

**„SA OLED NÜÜD VANGIS,“ TEATAS LIISU
VELLOLE JA TORKAS TOIKA MAASSE PÜSTI.
„JA MEIE LIPP LEHVIB NÜÜD SIIN MÄE OTSAS
JA MÄGI ON MEIE!“**

**SIIS ASTUSID NAD SIRELIPÕÕSA POOLE –
VELLO EES, KÄED ÜLEVAL JA LIISU PÜSSIGA
TAGA. KUI NAD SIRELIPÕÕSA JUURDE JÕUDSID,
VÕTSID POISID NEID RÕÕMSATE HÜÜETEGA
VASTU JA KARJUSID „HURRAAAAA! ELAGU
LIISU!“**

**LIISU OLI VÄGA UHKE. KÕIK OLID NÄOST
MÄÄRDUNUD JA ÜLENI MULLASED, AGA OMETI
ÕNNELIKUD. KÜNGAS OLI TAGASI VÕIDETUD.**

**„LIISU,“ RAPUTAS KORRAGA KEEGI TEDA
ÕLAST, „ÄRKA ÜLES, LIISU!“**

**LIISU AJAS ENNAST UNESEGASENA ISTULI
EGA SAANUD MILLESTKI ARU.**

Järg raamatus...

Kogu raamatu lugemiseks peaksid ostma pdf-faili siit:

<http://www.vilep.com/ind/e-raamatud/index.php>

Heiki Vilepi teised lasteraamatud:

- 2002 – Lasteluulekogu „Tere“
- 2003 – Jutustus „Kapiukse kollid“
- 2003 – Lasteluulekogu „Minu laul“
- 2003 – Jutukogu „Lendav õunapuu“
- 2004 – Jutustus „Vaikuse hääled“
- 2004 – Jutustus „Jani seiklused Varjudemaal“
- 2005 – Lasteluulekogu „Tahaksin olla“
- 2005 – Jutukogu „Liisu“
- 2006 – Jutustus „Kapiukse kollid jälle platsis“
- 2006 – Jutukogu „Liisu liivaaugus“
- 2006 – Muinasjutt „Roosa printsess“
- 2007 – Jutukogu „Liisu leiutab küünlapuhuja“
- 2007 – Lasteluulekogu „Katus sõidab“
- 2007 – Lasteluulekogu „Padjasõda“
- 2008 – Jutukogu „Kurjajuurikas, Kitupunn ja Pugeja“
- 2008 – Ulmeromaan lastele „Horlok ja Ürgvärava võti“
- 2008 – Lasteluulekogu „Kellakägu“
- 2008 – Jutukogu „Une-Mati udujutud“
- 2009 – Jutukogu „Liisu“ vene keeles (tõlkinud B. Baljasnõi)
- 2009 – Lasteluulekogu „Habemega nali“
- 2009 – Muinasjutukogu „Nõiutud linn“

2009 – Jutustus “Kapiukse kollid planeedil X”

2010 – Juubelikogumik “50 juttu ja luuletust väikestele sõpradele”

2010 – Jutukogu „Liisu ja hullumaja puhvet“

2010 – Muinasjutt „Kadunud jõulud“ vene keeles (tõlkinud B. Baljasnõi ja J. Baljasnaja)

2011 – Jutustus “Üle põhjatu kuristiku”

2011 – Lasteluulekogu “Puupeapuu”

NB!

Kirjuta oma e-raamatu soov e-mailiga:

vilep@vilep.com

Või helista telefonil: 53488180

Heiki Vilep Facebook'is:

<https://www.facebook.com/heikivilep>

KALLID VÄIKSED LUGEJAD!

**KA SEE RAAMAT SAI SIINKOHAL JÄLLEGI
OTSA. JÄRGMISES LIISU-JUTTUDE KOGUMIKUS
SAATE LUGEDA SELLEST, KUIDAS LIISU
KÜÜNLAIMEJA LEIUTAB, TULETÕRJUJAKS
HAKKAB JA SELLEST, KUIDAS LIISU KOGU
PEREGA JALGRATTAMATKA ETTE VÕTAB.**

**LIISU ISE SOOVIB TEILE KÕIGILE KÕIKE
HEAD JA ÜTLES MULLE PRAEGU KÕRVA SISSE,
ET MA KIRJUTAKSIN SIIA:**

„TSAUUUUUUUUU!“

SISUKORD

ERITI ERILINE PANNKOOK	3
LUGU SELLEST, KUIDAS LIISU SÕJAS SANITARIKS KÄIS	21
LIISU LIIVAAUGUS	39

9 789985 971802